

Skriftlig begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 772.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Skiftende regeringer har indgået aftaler med forskellige brancheorganisationer; mest udpræget har det faktisk været på energiområdet. En meget stor del af vores energipolitik hviler faktisk på et aftalegrundlag.

På miljøområdet har aftalerne drejet sig om nedbringelse af forbruget eller udledningen af miljøfarlige stoffer, oprensning af forurenede grunde, indsamling af bestemte stoffer, udbygning med vindmøller m.v. Aftalerne har virket med meget forskellig succes. Således har aftalen med Batteriforeningen om indsamlingen af nikkel-cadmium-batterier kun haft begrænset effekt. Målsætningen om en returprocent på 75 er langtfra nået. I dag, flere år efter at aftalen er trådt i kraft, er vi kun nået til omkring 35 pct.

Derimod har aftalen med Oliebranchens Fællesrepræsentation om oprydning af forurenede benzingerunde helt virket efter hensigten.

Til supplerung af den almindelige miljøregulering er der aktuelle planer om at indgå en miljøaftale om indsamling, bortskaffelse og genbrug af kasserede dæk. Aftalen er faktisk indgået. Der har vi haft utrolig meget bevær med EU.

Jeg kan sige til hr. Løgstrup Madsen, at en af svaghederne ved frivillige aftaler er, at dem bryder de sig ikke meget om nede i EU. De ser i hvert fald på dem med meget stor skepsis dernede, så vi har ventet, tror jeg, et helt år for at få godkendt en i øvrigt meget fornuftig tilbagetagningssaftale med hensyn til brugte bildæk. Der er også overvejelser om aftaler på andre afgrænsede områder, og jeg skal bare nævne et par eksempler: Tilbagetagning af kasserede køleskabe og fryser, tilbagetagning af biler og af kasserede elektriske og elektroniske produkter.

Jeg mener ikke – som det også er fremgået af mit svar på spørgsmål S 772 – at der er grund til at gøre sig særlige statsretlige overvejelser. Men der er unægtelig grund til at gøre sig alle de overvejelser, hr. Løgstrup Madsen har gjort sig her i dag, og som jeg meget gerne fortsætter en principiel diskussion om, for hvis vi skal bruge aftaleinstrumentet mere og stærkere i fremtiden, så er det efter min opfattelse helt centralt, at vi får belyst de spørgsmål her på en ordentlig og tilfredsstillende måde.

Jens Løgstrup Madsen (V):

Jeg tager gerne invitationen op til at tage spørgsmålet op i f.eks. Folketingets Miljøudvalg i form af et samråd.

Det, der har været linjen i mine spørgsmål, er, at når en forening indgår en miljøaftale i henhold til miljøbeskyttelsesloven, § 2, stk. 3, så bevæger foreningen sig jo fra den private sfære over til den egentlige offentlige sfære, hvor Folketinget selvfølgelig så må have fuld mulighed for og fuld kompetence til at forlange alle relevante oplysninger.

Det, jeg til slut vil spørge ministeren om, og som jeg ikke kan dy mig for, er spørgsmålet om de planer, regeringen har om grønne afgifter, hvor der jo i pressen har været forskellige forlydender om, at miljøaftaler kunne træde i stedet for disse grønne aftaler. Hvilke planer eller overvejelser har ministeren gjort sig i den henseende?

Miljø- og energiministeren

(Svend Auken): Jeg takker for den tillid, hr. Løgstrup Madsen viser mig ved at tillægge mig evnen til inden for rammerne af to minutter eller et minut at kunne svare på to så svære spørgsmål.

Om det første spørgsmål, nemlig det med foreninger, vil jeg gerne sige, at det jo er et særkende ved dansk folkestyre, at en række såkaldte private foreninger har betydelige offentligretlige eller offentlige samfundsmæssige opgaver.

Lad mig bare nævne de faglige organisationer på arbejdsmarkedet, både på arbejdsgiverside og på lønmodtagerside; lad mig nævne boligforeningerne, lad mig nævne idrætsorganisationerne. Der kan nævnes mange, mange andre eksempler, hvor det netop i Danmark har været særkendet, at foreninger har påtaget sig et samfundsmæssigt ansvar i modsætning til andre lande, hvor alt skal klares enten gennem statslige eller kommunale myndigheder. Jeg synes personligt, at det er noget godt ved det danske folkestyre, men det er noget specielt. Det er altså ikke noget særligt ved miljøaftaler; det er noget generelt for vores folkestyre.

Til det andet spørgsmål vil jeg kun sige, at det, der er afgørende for regeringen, er at nå målet om reduktion på 20 pct. af CO₂-udslippet for Danmarks vedkommende i år 2005. Vi tror, at markedskonforme instrumenter, afgifter, ting, som påvirker prismekanismen i en markedsøkonomi som den danske, er den bedst egnede form til at fremkalde denne reduktion på. Men andre har jo fremført det synspunkt i den